

สถานการณ์และสาเหตุของการเกิดน้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองโคหงส์

Status and Causes of Flooding in Kor Hong Tambon Municipality

คลอง สุวรรณะ^๑

ประชาสรรค์ แสนภักดี^๒

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสถานการณ์น้ำท่วม สาเหตุของการเกิดน้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองโคหงส์ อำเภอหาดใหญ่ โดยวิธีการประชุมประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 105 คน

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วมนี้ดังนี้ ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อร่องคือ ขาดแก้มลิงเพื่อจัดการเก็บน้ำคลอง ร.7,ร.8,ร.9,ร.10 ฯลฯ รวมทั้งการเชื่อมต่อ ջրระบายน้ำสายย่อยลงสู่ջรระบายน้ำสายหลัก เพื่อรวบรวมและลำเลียงน้ำ การบังคับน้ำโดยการปิด-เปิด ประตูน้ำเพื่อลำเลียงน้ำไปสู่พื้นที่รับน้ำ หรือออกไปสู่คลองตามธรรมชาติ เป็นต้น ขาดงบประมาณในการก่อสร้างระบบระบายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อจากการสร้างแก้มลิงหรือคลองระบายน้ำ เช่น คลองระบายน้ำที่ 5 หรือที่ 6 ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ซึ่งเกินศักยภาพทางเทศบาลเมืองโคหงส์ และการบังคับใช้กฎหมายควบคุมการถอนที่ เทศบาลเมืองโคหงส์ยังไม่มีเทศบัญญัติการบุคคลและถอนที่ ซึ่งจะกำหนดพื้นที่ห้ามบุคคลหรือถอนดินเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำหลัก การก่อสร้างที่ไม่ไปเกิดขวางทางระบายน้ำ

Abstract

This research had the objective to study the status and causes of flooding in Kor Hong Tambon Municipality of Had Yai District, Songkla Province. Data were collected by public meetings with 105 key informants from the community. This study found that there was a lack of efficient water management, and a lack of 'kaem ling' for the various canals (Nos. 7 – 10). There was an inadequate system of linking drainage channels from smaller canals to larger waterways. There was inefficient management of the opening and closing of water gates. There was a lack of budget for construction of more waterways. There are inadequate laws and enforcement to control landfills which obstruct the flow of run-off water.

คำสำคัญ: สถานการณ์และสาเหตุของการเกิดน้ำท่วม

Keyword: status and causes of floods

^๑ มหาบัณฑิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยพิษ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

^๒ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น



ความเป็นมาและความสำคัญของปัณฑา

เนื่องจากการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในเขตเทศบาลเมืองคอนหงส์ ไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ โครงข่ายที่มีประสิทธิภาพ และไม่ได้คำนึงถึงสภาพการใช้ประโยชน์ ในที่ดินอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนระบบการระบายน้ำ ยังไม่มีการวางแผนท่อสายหลัก สายรองและอาคารบังคับน้ำที่มีขีดความสามารถรองรับน้ำระบายน้ำอย่างสูง ตลอดช่วงชาติได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่อยู่เป็นประจำ โดยมีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ จากสภาพภูมิประเทศตามธรรมชาติที่ชุมชนตั้งอยู่ และการขาดการจัดระบบ ผังเมือง เพื่อเตรียมการขยายตัวของชุมชนแต่เริ่มแรกจะเห็นได้จากปัญหาน้ำท่วมที่ได้เกิดขึ้นใน ทุกชุมชนและแทนทุกบ้าน ถนนสายหลักของชุมชน ทั้งในลักษณะน้ำจากที่สูงไหลลงมาท่ามกลางผ่าน น้ำท่วมขังระบายน้ำอย่างส่วนท้องน้ำธรรมชาติ ไม่ทันและจากน้ำเอ่อสันดลลิ่ง

แหล่งน้ำที่รองรับและเก็บข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองคอนส 1) คลองในพื้นที่ของเทศบาลเมืองคอนส มีคลองธรรมชาติจำนวน 3 สาย คือ คลองอู่ตะเภา คลองหวะ และคลองเรียน 2) คลองระบายน้ำที่เกิดจากการขุดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา

น้ำท่วมในพื้นที่เทศบาลเมืองกองหงส์มีคลองที่บุดขึ้นมาเพื่อการระบายน้ำท่วมจากแนวพระราชดำริฯ จำนวน 3 สาย คือ คลองระบายน้ำที่ 4 คลองระบายน้ำที่ 5 และคลองระบายน้ำที่ 6 และ 3) หนอง บึง และอื่นๆ

หนองน้ำและบึงรับน้ำที่สำคัญๆ ได้แก่ บึงกักเก็บน้ำ(แก้มลิง) ของเทศบาลนครหาดใหญ่ บริเวณบ้านในไร่ อ่างเก็บน้ำในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บึงน้ำในศูนย์วิจัยการยาง บึงกักน้ำบริเวณค่ายเสนาธงค์และบึงกักน้ำภายในสวนสาธารณะของเทศบาลกรหาดใหญ่ ซึ่งหนองน้ำและบึงรับน้ำที่กล่าวถึงจะต้องอยู่บริเวณเชิงเขาของเทือกเขากองหงส์ ซึ่งเป็นตอนบนของเมืองเป็นจุดแรกที่ร่องรับน้ำจากเทือกเขากองหงส์ (กรมชลประทานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2545)

จากการเติบโตของเทศบาลเมืองกองหงส์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง และเป็นไปอย่างไว้ที่ทาง ขาดการวางแผนการพัฒนาที่เป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการระบายน้ำที่เหมาะสม การถอนที่ดินตามใจชอบเพื่อปลูกสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย โดยไปกีดขวางทางน้ำเดิน หรือที่ซึ่งเป็นแหล่งรับน้ำธรรมชาติ ประกอบกับบ้านพื้นที่เป็นที่ลุ่มต่ำ เป็นแหล่งรับน้ำซึ่งจะไหลหลากรูปแบบ ซึ่งจะส่งผลก่อให้เกิดความสูญเสียด้านทรัพย์สินของประชาชนในบุคลค่าน้ำศาสตร์

ในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมนั้น นับแต่ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองก็ได้ดำเนินการวางแผนการระบายน้ำ โดยการสร้างท่อمنระบายน้ำที่ต้องการ ทางน้ำไหลหลากรูปแบบ ซึ่งจะส่งผลก่อให้เกิดความสูญเสียด้านทรัพย์สินของประชาชนในบุคลค่าน้ำศาสตร์ จึงเป็นประเด็นสำคัญที่จะนำเสนอในบทความนี้

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการประชาคน จำนวน 105 คน โดยแบ่งออกเป็นดังนี้ 1) คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกองหงส์ จำนวน 50 ราย 2) ตัวแทนประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมจำนวน 30 ราย และ 3) งานช่างสุขาภิบาลเทศบาลเมืองกองหงส์ จำนวน 25 คน



สถานการณ์น้ำท่วมในเขตเทศบาลตำบลคลองหงส์

เทศบาลเมืองคลองหงส์ มีขนาดพื้นที่ 34.57 ตารางกิโลเมตร หรือ 21,606.3 ไร่ พื้นที่โอดข้าวไปเป็นที่รำบเชิงเขาคองหงส์คลองไปสู่คลองอุ่ดะเกาเป็นเส้นแนวของเขตตำบลคลังกันตำบลคลองหงส์ สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินถุกรังและดินร่วนปนทรายมีบางแห่งเป็นดินเหนียวลักษณะทั่วไปของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองคลองหงส์ แบ่งออกได้เป็น 3 เขต ดังนี้

พื้นที่เขต 1

ลักษณะของพื้นที่เขต 1 มีคลองระบายน้ำที่ 5 เป็นแหล่งรับน้ำที่ไหลลงมาจากเทือกเขาคองหงส์ อาคารบ้านเรือนค่ายทหารและบ้านง่าวย่างจากเทศบาลนนทริดาให้ไป เมื่อเดือนพฤษจิกายน พ.ศ.2553 ที่ผ่านมาได้เกิดภัยธรรมชาติที่บ้านพักน้ำอ่อนล้าคลองระบายน้ำที่ 5 ไหลบ่าเข้าท่วมน้ำบ้านเรือนประชาชนประมาณ 2,000 หลังคาเรือน และก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิหารสันมากมาย ซึ่งกินบริเวณไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของพื้นที่โดยน้ำท่วมสูงเฉลี่ย 1.00 เมตร

สภาพพื้นที่เขต 1 แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- ช่องด้านบนจากถนนกาญจนวนิชถึงคลองระบายน้ำที่ 5 ช่วงนี้พื้นที่มีลักษณะเป็นที่รำบ ลาดเอียง ซึ่งโอบสภาพแล้วจะไม่มีโอกาสท่วมน้ำขึ้น แต่เนื่องจากการก่อเกิดของเมืองในระยะแรกเริ่มขาดการวางแผนการพัฒนาที่เหมาะสม ไม่มีแผนในการควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนถนนคันแคน คดเคี้ยว กระหนายน้ำเล็กและดีน ไม่เชื่อมต่อ ระบบระบายน้ำขนาดใหญ่ ไม่มีจังเกิดปัญหาน้ำท่วมอย่างรวดเร็ว

- ช่วงระหว่างคลองระบายน้ำที่ 5 ถึงคลองเตย ช่วงนี้สภาพเดิมจะเป็นที่ลุ่มแอ่งรับน้ำที่ทำนา ปัจจุบันมีการรวมดินและเกิดหมู่บ้านจัดสรรเป็นจำนวนมาก โดยขณะนี้ระบบสาธารณูปการไม่สมบูรณ์ขาดการควบคุมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เมื่อฝนตกหนักน้ำจะไหลไม่ทันและน้ำท่วมเมืองอย่างรวดเร็ว

เขตที่ 1 พื้นที่ชุมชนคลองเตย คลองปล และคลองหงส์ สถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่ดังกล่าวเกิดขึ้น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเกิดจากน้ำฝนที่มีปริมาณมาก เกิดน้ำไหลลงมาจากที่สูงบริเวณเทือกเขา คองหงส์มาสู่ในพื้นที่ทำให้น้ำจำนวนมากราดใหญ่ไม่ทัน เนื่องจากขาดโครงสร้างของระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับปริมาณน้ำฝนได้ จึงไหลบ่าเข้าท่วมน้ำบ้านเรือนของประชาชน ซึ่งปริมาณน้ำท่วมไม่สูงมากนัก (ประมาณ 40-50 เซนติเมตร.) และระยะเวลาการท่วมน้ำไม่นาน ยกเว้นพื้นที่บางส่วนซึ่งเป็นชุมชนดังเดิมที่มีการปลูกสร้างอาคารมาก่อน ปัจจุบันกลายเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำล้ำขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น ชุมชนภาสว่าง ซอย 3 คลองเตย ซอยลูกแก้ว

ขอ 12/1 กัญจนวนิช-ซอยพาสิน-ซอยเย็นบำรุง ฯลฯ ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ทำประโยชน์ที่ดินทำการถอนให้สูงขึ้น อีกส่วนหนึ่งเกิดจากน้ำเอ่อสันจากการท่วมในพื้นที่เทศบาลกรหาดใหญ่ และเอ่อสันจากคลองระบายน้ำที่ 5 ซึ่งการท่วมจะเป็นการท่วมขยายวงกว้างทั่วทุกพื้นที่ และปริมาณการท่วมจะท่วมในระดับปานกลางจนถึงสูง สร้างความเสียหายต่อบ้านเรือนและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก

พื้นที่เขต 2

ลักษณะของพื้นที่ประกอบด้วยสถานที่ราชการขนาดใหญ่ๆ ได้แก่ ค่ายเสนาณรงค์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และศูนย์วิจัยการยาง ซึ่งการก่อสร้างอาคารและระบบสาธารณูปการต่างๆจะได้มารถรับมีการวางผังและออกแบบที่เหมาะสม ดังนั้นจึงไม่ประสบปัญหาน้ำท่วม ประกอบกับภัยในหน่วยงานราชการทั้ง 3 แห่งนี้ จะมีแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่รองรับน้ำจากเทือกเขาหอทรงส์และหน่วยงานทั้ง 3 นี้ จะต้องอยู่ด้านบนของเมืองและอยู่บนที่สูงเชิงเขา

เขตที่ 2 พื้นที่ชุมชนทุ่งโคนและทุ่งรี ซึ่งเป็นพื้นที่รับน้ำจากคลองแม่เรียนไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำแก้มลิงบริเวณชุมชนบ้านไนไร ผืนสูกล่องระบายน้ำที่ 6 ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอยู่บนที่สูง ด้วยแนวถนนปูแฉกที่ด้านเหนือและถนนกาญจนวนิชทุ่งโคนด้านทิศใต้ ซึ่งจากสถานการณ์น้ำท่วมเกิดจากต้องมีการเร่งระบายน้ำบริเวณอ่างเก็บน้ำแก้มลิง เนื่องจากไม่สามารถรับน้ำไว้ได้ ทำให้น้ำเอ่อสันจากคลองระบายน้ำสูบพูดกันน้ำที่ไหลลงมาจากการน้ำปูแฉกที่ และถนนกาญจนวนิช-ทุ่งโคนทำให้ท่วมน้ำที่บริเวณดังกล่าว โดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่ติดกับคลองระบายน้ำที่ 6 คือชุมชนหมู่บ้านป่าล้มชีดี้ และพื้นที่ชุมชนดังเดิมที่เป็นพื้นที่ลุ่มต่ำ คล้ายแอ่งกระทะ ซึ่งเกิดจากผู้ทำประโยชน์ที่ดินรอบข้างถอนให้สูงขึ้น คือชุมชนหมู่บ้าน PSU ซึ่งจะมีน้ำท่วมปริมาณสูง อย่างไรก็ตามในพื้นที่ดังกล่าวจะลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสภาพพื้นที่ลาดชันลงไปสู่พื้นที่ของเทศบาลกรหาดใหญ่ ชุมชนคลองเรียน ยกเว้นพื้นที่หมู่บ้าน PSU ซึ่งเป็นพื้นที่คล้ายแอ่งกระทะดังกล่าวไว้ ซึ่งการท่วมของน้ำในพื้นที่เขตนี้ ใช้ระยะเวลาประมาณ 30-40 นาที น้ำก็จะเริ่มลดลงสู่ระดับปกติ ซึ่งจะไม่ค่อยส่งผลกระทบเสียหายต่อบ้านเรือนมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ในเขตที่ 1

พื้นที่เขต 3

ลักษณะของพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 โซน ได้แก่



1. โซนแหล่งรับน้ำ ได้แก่ บ้านคลองหวะและบ้านปลักชง ทั้ง 2 บ้านจะเป็นแหล่งรับน้ำโดยสภาพธรรมชาติเป็นทางน้ำไหลหลักในช่วงฤดูฝน น้ำจะไหลบ่ามจากอำเภอหม่อนและบางส่วนจะไหลอ่อนมาจากการคลองอู่ตะเภา ประกอบกับการปลูกสร้างบ้านเรือน การณ์ที่ที่ต่างคนต่างดูตามใจชอบ ขาดการควบคุมคุณภาพและบังคับใช้กฎหมายบ้านเรือนที่ปลูกสร้างก่อนๆ จะกลายเป็นปลูกสร้างอยู่ในแม่น้ำ น้ำระบายน้ำไม่ได้จึงเกิดการท่วมขัง

2. โซนบ้านทุ่งโคนและบ้านทุ่งริเวณนี้ เป็นแหล่งพัฒนาระบบท่องเที่ยวที่กำลังเจริญเติบโตและขยายตัว มีแหล่งประมงมากมายทั้งหอพัก แม่น้ำ บ้านพักอาศัย ร้านค้า แต่เนื่องจากขาดระบบการวางผังเมืองที่เหมาะสมปล่อยให้อาหาร ร้านค้า หอพักต่างๆ ปลูกสร้างตามใจชอบ ในขณะที่ถนนและคูระบายน้ำคับแคบไม่เหมาะสม ไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตได้ เมื่อฝนตกน้ำจะระบายน้ำไม่ทัน จึงเกิดการท่วมขัง เอ่อสัน

แม้ว่าในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่อย่างเป็นปกติ เช่น การขุดออกคลองระบายน้ำที่ 5 เป็นประจำทุกปี การดูดโคลนเลนด้วยรถดูดโคลนในคูระบายน้ำต่างๆ การขุดถนนเพื่อระบายน้ำในขณะน้ำท่วม ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นเพียงการแก้ปัญหาเบื้องต้นแบบชั่วคราว ไม่สามารถใช้ในการแก้ไขที่เป็นระบบและยืนยาวได้

เขตที่ 3 พื้นที่ชุมชนปลักชงและคลองหวะ เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมในทุกๆ ปี โดยพื้นที่ดังกล่าวจะเป็นพื้นที่รับน้ำจากอำเภอหม่อน รวมทั้งรับน้ำจากคลองแม่เรียนที่มีการผันน้ำมาจากการแก้มลิง บริเวณพื้นที่บ้านในไร่ ซึ่งเมื่อน้ำเต็มความจุคลองหวะและเริ่มล้นตลิ่ง ก็จะไม่ไหลบ่ามท่วมน้ำเรือน โดยเฉพาะพื้นที่ของคลองหวะยังมีน้ำจากอำเภอสะเดาไหลลงสู่คลองอู่ตะเภา ไหลลงมาสมทบทาให้สถานการณ์น้ำท่วมในปีที่ผ่านมาลงชุมชนคลองหวะค่อนข้างมีความรุนแรงและได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมเป็นอย่างมาก โดยชุมชนคลองหวะได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมครอบคลุมพื้นที่เกือบ 100 เปอร์เซ็นต์

การกัน้ำสาเหตุของปัญหา ได้ข้อสรุปดังนี้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดน้ำท่วม

1. การที่มีปริมาณน้ำมากเกินการรองรับของคุณภาพคลองระบายน้ำ
2. การที่ฝนตกหนัก ทำให้มีปริมาณน้ำมาก
3. การที่พื้นที่กล้ายเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำ เป็นแหล่งน้ำท่วม

ซึ่งเมื่อที่ประชุมประชาชนได้กำหนดปัจจัยที่ทำให้เกิดภาวะน้ำท่วม จึงได้ระดมสมองเพื่อกัน้ำสาเหตุในแต่ละปัจจัยได้ดังต่อไปนี้

สาเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วม

1. การปล่อยประลักษณ์ให้มีการถมที่ดินโดยไม่ได้มีการควบคุม
2. ขาดระบบโครงสร้างการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ
3. ขาดการบริหารจัดการการระบายน้ำของคลองระบายน้ำ
4. การที่พื้นที่ก่อลายเป็นที่อุ่นร้อนน้ำคั่วถ่ายแอ่งกะทะ
5. การขาดการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการถมที่ดิน
6. การขาดการจัดวางผังเมือง
7. ปริมาณน้ำฝนมาก
8. การขาดการคุ้มครองภัยษาภัยแวดล้อม

สาเหตุที่แท้จริงโดยจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุ มีดังนี้

อันดับ 1 ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ขาดแก้ไขลิงเพื่อจัดการเก็บน้ำคลอง ร.7 ,ร.8, r.9,r.10 ตลอดจนคลอง r.1-r.6 รวมทั้งการเชื่อมต่อคลองระบายน้ำสายย่อยลงสู่คลองระบายน้ำสายหลักดังกล่าวเพื่อรวบรวมและลำเลียงน้ำ การบังคับน้ำโดยการปิด-เปิด ประตูน้ำเพื่อสำรองน้ำไว้ปีชี้ฟ้าที่รับน้ำ (Flood Plan) หรือออกไปสู่คลองตามธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งการที่จะต้องมีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการน้ำดังกล่าว เพราะเกี่ยวข้องกับเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในหลายแห่ง

อันดับ 2 ขาดงบประมาณในการก่อสร้างระบบระบายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าว ข้างต้น กล่าวคือ การสร้างแก้ไขลิงหรือคลองระบายน้ำ เช่น คลองระบายน้ำที่ 5 หรือที่ 6 ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากเป็นพันล้านบาท ซึ่งเกินศักยภาพทางเทศบาลเมืองคงหงส์

อันดับ 3 การบังคับใช้กฎหมายควบคุมการถมที่ กล่าวคือ เทศบาลเมืองคงหงส์ยังไม่มีเทศบัญญัติ การบุคดินและถมที่ ซึ่งจะกำหนดพื้นที่ห้ามบุคดินหรือถมดินเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำหลากหลาย การก่อสร้างที่ไม่ไปเกิดขวางทางระบายน้ำ

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

1. เทศบาลเมืองคงหงส์ ยังขาดงบประมาณในการก่อสร้างระบบระบายน้ำสายหลัก ซึ่งจำเป็น ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก
2. ขาดการบูรณาการการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน การแก้ปัญหาน้ำท่วมจึงเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ



การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

- สำรวจน้ำที่ทำบัญชีพื้นที่เสี่ยงภัย และบัญชีที่รับการอพยพจากอุทกภัยไว้ให้พร้อม โดยแนะนำให้ประชาชนเตรียมการไว้ล่วงหน้า
- จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาจากอุทกภัยไว้ให้พร้อม โดยมีการทำหนดหน้าที่การปฏิบัติ การสั่งการ การควบคุมบุคลากรประสานงานไว้อีกชั้นเงิน
- ออกคำสั่งจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาจากอุทกภัย เพื่อกำหนดตัวบุคคลให้รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายได้อย่างชัดเจน โดยยึดตามแผนปฏิบัติการประจำปี
- จัดเตรียมกำลังเจ้าหน้าที่ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ ให้ใช้ปฏิบัติงานได้ทันที เมื่อเกิดภัย เนื่น เรื่อท้องแน่น รถบรรทุก เครื่องสูบน้ำ รถสอดหอย อบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ และให้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้น เพื่อเป็นศูนย์ในการประสานงานของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการปฏิบัติภารกิจอุทกภัย

- ให้ทุกฝ่ายที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติตามแผน โดยอัตโนมัติ ทันทีที่เกิดอุทกภัย รับนำเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ตลอดจนยานพาหนะ ไปถึงจุดเกิดเหตุ และลงมือปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วโดยทันทีทันใด
- การปฏิบัติงานของทุกฝ่ายจะต้องรายงานศูนย์อำนวยการหรือหน่วยงานหนึ่งขึ้นไปเพื่อรับการสั่งการต่อไป
- หากคาดว่าอุทกภัยมีเขตกว้างขวางรุนแรงเกินกว่าที่จะระจับภัยหรือช่วยเหลือประชาชนได้ให้แจ้งความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานและส่วนราชการที่อยู่ในพื้นที่ปริมณฑล ได้แก่ เทศบาลนครหาดใหญ่ เทศบาลเมืองคลองแวง เทศบาลเมืองบ้านพรุ เทศบาลเมืองคลัง และศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 12 สงขลา
- จัดระบบรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในบริเวณพื้นที่อพยพและให้การสังเคราะห์แก่ราษฎรผู้ประสบภัยในกรณีที่เกิดอุทกภัยขึ้น
- จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลและข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน

ขั้นตอนการปฏิบัติภารกิจหลังอุทกภัยผ่านพ้นไปแล้ว

- รวบรวมข้อมูลความเสียหาย ผู้บาดเจ็บ เสียชีวิต รายงานให้หน่วยงานท้องถิ่น เพื่อรับการสนับสนุนช่วยเหลือ

2. จัดให้มีการนำร่องขั้นตอน ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสารคำแนะนำ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยในด้านเบ็ดเตล็ดต่างๆ เช่น การไปรษณีย์ การสื่อสาร และเป็นศูนย์กลางการติดต่อเกี่ยวกับการผลักพรม เป็นต้น

3. บรรเทาทุกข์สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้านปัจจัยสี คือ อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ยาภัณฑ์ ที่พักอาศัยตามความจำเป็นในระยะแรก และฟื้นฟูสาธารณประโยชน์โดยเร็ว

4. ประเมินผลการปฏิบัติงานตั้งแต่ต้นว่ามีจุดบกพร่องใดบ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อจะได้เป็นข้อมูลไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ภาควิชาชีวกรรมทรัพยากรน้ำ. คณาจารย์ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ตุลาคม 2545.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย: 1-2., มาตรฐานทางระบบน้ำ, มาตรฐานการก่อสร้าง น้ำและน้ำประปา, มาตรฐานการก่อสร้างสะพาน. 2550.